

Neagoe hosszú távra tervez

Interjú a Sepsiszentgyörgyi Seps OSK edzőjével

• Egy év telt el azóta, hogy Eugen Neagoe vette át a labdarúgó 1. Ligában érdekelt Sepsiszentgyörgyi Seps OSK irányítását azzal a megbízatással, hogy a csapatot megmentse a kieséstől. Az előző idény alsóházi rájátszásában elért sikereknek köszönhetően a háromszékiek idén is az élvonalban folytathatják szereplésüket. Az 51 éves szakemberrel visszatekintettünk az OSK kispadján eddig eltöltött időszakra, ugyanakkor szót ejtett a csapat hullámzó teljesítményének okairól, valamint beszélt a jövőt illető elképzeléseiről is.

SÁNTA IMRE

– Tavaly novemberben szerződött a Seps OSK-hoz, és az akkor még a kiesés elkerüléséért küzdő csapat viszonylag rövid idő alatt jelentős sikereket ért el. Ennek fényében milyennek látja az eltelt egy évet, hogyan kezdődött ez a történet?

– Figyelembe véve az eredményeket, sikeres évet tudhatunk magunk mögött, mert valóban nehéz periódusban lettem a csapat edzője, aminek természetesen már akkor is tudatában voltam. Egy hosszabb távú tervről tárgyaltunk a klub vezetőivel, akik minden szempontból nagyon korrekt módon viszonyultak az elképzelésemhez. Rögzítettük, hogy mik a tervek és az elvárások, és ez sokkal fontosabb volt számomra, mint a szerződés anyagi vonzata. Nagyon határozottan kijelentettük, hogy csak egy célunk lehet: az élvonalban maradni. De ugyanakkor azt is megértették, hogy ahhoz, hogy ez sikerüljön, komoly erőfeszítéseket kell tennünk.

– Miben állt az OSK tavaszi jó szereplésének titka?

– Megbeszéltük a vezetőséggel, hogy első lépésként meg kell válni olyan

Neagoe irányítása alatt erős csapattá kovácsolódott a Seps OSK

• KORÁBBI FELVÉTEL: BARABÁS ÁKOS

játékosoktól, akik nem teljesítettek az elvárások szintjén. Ez tavaly decemberben meg is történt, és helyükre újak érkeztek. A tavaszi idény ennek köszönhetően a mi szempontunkból jól alakult, különösebb izgalmak nélkül bent maradtunk az 1. Ligában, mi több, a kilencedik helyen végeztünk. Ez nagy megvalósítást jelentett elsősorban Sepsiszentgyörgynek, mindazoknak, akik szeretik ezt a klubot és hatalmas áldozatokat hoztak érte. És itt nemcsak Diószegi úrra gondolok, hanem mindenkire, aki a közös cél érdekében dolgozott.

– Az idény végén két évre szóló újabb megállapodást írt alá a klubbal. Ezzel egy időben más célok is megfogalmaztak?

– A nyáron más célkitűzést határoztunk meg: többet szeretnénk elérni annál, mint amit az előző idényben megvalósítottunk. Diószegi úr is úgy nyilatkozott, hogy ha a tavalyi helyezésünknel jobbat érünk el, az már elfogadhatónak minősül. Természetesen én is ennél többet szeretnék, és igyekszem ezt a fiúknak is továbbítani. Adott pillanatban megkérdeztek tőlem, hogy mi a célkitűzésünk, amire azt válaszoltam, hogy szeretném megnyerni a bajnokságot, még akkor is, ha ez nagyon nehéz. Ezt a nyilatkozatomat aztán sokan rosszul értelmezték. Persze szeretnénk minél magasabbra jutni. Ki ne szeretné megnyerni a

bajnokságot? Ezt azonban igazítani kell a lehetőségekhez és az ellenfelekhez, mert a román pontvadászat nagyon kiegyensúlyozott.

– Lejárt a bajnokság alapszakaszának immár több mint fele, és egy jó kezdés után mintha hullámvölgybe kerültek volna. Hogyan értékeli a csapat eddigi teljesítményét?

– A hetedik helyen álltunk, és akár az első hat között is ott lehetünk volna, de a hibákért pontokkal kellett fizetnünk. A csapat azonban jó játékot mutatott. Sajnos jött egy váratlan vereség a visszavágó-sorozat első mérkőzésén a Hermannstadt ellen, ami bizony sok fejfájást okozott nekem. Két-három nap elteltével is csak bosszankodni tudtam, mert egy jó első félidőt követően a másodikban ezen a szinten megengedhetlen hibákat vétettünk. Kikaptunk egy olyan meccsen, amelyről az első félidőben még el sem tudtam képzelni, hogy el lehet veszíteni.

– Ellentmondásosnak tűnik, hogy a csapat az utóbbi időben több pontot szerzett idegenben, pedig hazai pályán élvezheti a közönség támogatását is. Miben látja ennek okait?

– Függetlenül attól, hogy éppen hol játszunk, a szurkolók mindig nagy segítségünkre vannak. Minden tiszteletünket megérdemlik, és biztosak lehetnek abban, hogy amit teszünk,

elsősorban értük tesszük. A labdarúgásnak szurkolók nélkül ugyanis semmi értelme nincs. Bízniuk kell a játékosokban és bennem is, mert keményen dolgozunk, mindent a lehető legjobban akarunk csinálni, de vannak pillanatok, amikor akaratlanul is hibázunk. Én magam is tévedek, hiszen nem vagyok tökéletes. Persze jó volna kiküszöbölni minden hibát, de végül is a futball egy sport, és ismerjük a régi mondást, miszerint csak az nem téved, aki nem dolgozik. Jó volna minél kevesebbet véteni, mert a gólok mindig úgy születnek, hogy az ellenfél hibázik. Nagy gondjaink voltak a pontrúgásoknál, pedig nagyon sokat dolgoztunk rajta.

– Egyre erősödnek azok a szurkolói hangok, amelyek a csapatba követelik a közönség nagy ked-

vencét, Hadnagy Attilát. Milyen okai vannak, hogy idén valóban kevés játéklehetőséget kapott?

– Tudomásul kell venni, hogy Hadnagy Attila fölött mégiscsak eljártak az évek, harmincnégy évesen nehéz megfelelni bizonyos elvárásoknak. Ennek ellenére Attila nagyon fontos kerettag, nagy szerepe van az öltözőben. Minden tiszteletet megérdemel, de ebben a korban nagyon nehéz teljesíteni kilencven percen keresztül, vagy akár ennél kevesebb játékidő alatt is. De biztosan játszani fog még a következő mérkőzéseken. Nem vagyunk összeveszve, nincsenek nézeteltéréseink. Meg tudom érteni a helyzetét, mert ezen egykor én is átestem. Labdarúgóként harmincöt évesen vonultam vissza, mert annak ellenére, hogy úgy éreztem, tudnám még folytatni, elértem egy bizonyos életkort. Úgy gondolom, hogyha majd Attila is végleg szőgre akasztja a cipőjét, mindenképpen a klubnál kell maradnia a szakmai stáb tagjaként. A magam részéről csak azt sajnálom, hogy nem harmincéves, mert az neki is és a klubnak is nagy előnyére válna.

– Közeledik a téli szünet. Tervezi-e a keret átalakítását, számíthatunk-e új igazolásokra?

– Jelenleg nem tevődik fel az a kérdés, hogy le kellene mondanunk valakiről. Nem beszélünk erről a vezetőséggel sem. De ahhoz, hogy még erősebbek legyünk, a télen szükség lesz két-három új igazolásra. A keretünk nem nagy létszámú, ráadásul közbejött még Fülöp István súlyos sérülése is, ami nagy veszteséget jelentett. Úgyhogy mindenképpen szükségünk van új labdarúgókra. Akik viszont a jelenlegi keretet alkotják, biztosan maradnak, teljes mértékben megbízom bennük, és remélem, hogy teljesítményük igazolni fogja mindezt.

Eugen Neagoe

1967. augusztus 22-én született a Dolj megyei Comu községben. Labdarúgói pályafutását az Universitatea Craiova színeiben kezdte, amellyel román bajnoki címet szerzett, és kupagyőzelmet is ünnepelhetett. Karrierje során megfordult a magyar élvonalban is, előbb a Vasashoz, majd a Ferencvároszhoz igazolt. A Fradival az 1994–95-ös idényben lett magyar bajnok és kupagyőztes. Ezt követően a ciprusi Alki Larnaca és az Omonia Nicosia mezét öltötte magára, majd hazatérése után több élvonalbeli csapatot erősített. Visszavonulása után pályafutását edzőként folytatta előbb az Universitatea Craiova, majd a Zsilvásárhelyi Pandurii kispadján. Victor Pițurcă segítőjeként 2011–2014 között a román válogatott másodedzője volt. Később Cipruson is szerencsét próbált, de csak rövid ideig edzhetette az Aris Limassol, illetve a Nea Salamis együttesét. Hazatérve előbb a Jászvásári Poli irányítását vállalta el, majd tavaly novemberben a Seps OSK-val kötött megállapodást. A jelenleg 51 éves szakembernek 2020. június 30-áig érvényes szerződése van a háromszéki klubbal.